

РЕШЕНИЕ

№ 2450

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 04.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **2366** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба от М. А. П. срещу Заповед № 3-145/10.03.2011 г. на началника на С. „Д. П.” в 01 РУ „Полиция” на С., с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, във вр. с чл. 227, ал. 1, т.11 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи (ППЗМВР) и на основание чл. 18 от Инструкция № Из-1015 от 04.07.2006 г., издадена от министъра на вътрешните работи, на М. А. П. е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от 12 месеца”.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена П. неспазване на установената форма и в противоречие с материалноправни норми – отменителни основания по чл. 146, т. 2 и 4 от АПК. Искане за отмяната на заповедта.

Ответникът – началникът на С. „Д. П.” в 01 РУ „Полиция” на С. не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 2 и 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със Заповед № 3-145/10.03.2011 г. на началника на С. „Д. П.” в 01 РУ „Полиция” на С., с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, във вр. с чл. 227, ал. 1, т.11 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи (ППЗМВР) и на основание чл. 18 от Инструкция № Из-1015 от 04.07.2006 г., издадена от министъра на вътрешните работи, на М. А. П. е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от 12 месеца”. Видно от мотивите на заповедта дисциплинарното наказание е наложено за извършено неизпълнение на служебни задължения и заповеди, като същите са посочени в четири точки на обжалваната заповед. От мотивите на същата следва, че за времето от 19.05.2010 г. до 19.07.2010 г., както и за времето от 11.12.2010 г. до 19.02.2011 г. жалбоподателят не е извършил необходимите процесуално следствени действия и действия по разследването по Д. П. ДП ЗМ 15043/09 г. по описа на 01 РУ „Полиция” в С., с което е нарушил задълженията си съгласно типова длъжностна характеристика за длъжността разследващ полицай, както и за това, че за времето от 23.08.2010 г. до 18.11.2010 г. също така не е извършил необходимите процесуално следствени действия и действия по разследването по Д. П. ДП ЗМ 15043/09 г. по описа на 01 РУ „Полиция” в С., с което е нарушил задълженията си съгласно типова длъжностна характеристика за длъжността разследващ полицай, за това, че за времето от 03.12.2010 г. до 21.02.2011 г. не е изпълнил писмена заповед, разпореждаща изготвянето на ежеседмични писмени справки по хода на ДП 15317/09 г. по описа на 01 РУ „Полиция” в С., както и че не е изпълнил Заповед № 3-121/01.03.2010 г. на началника на 01 РУ „Полиция” в С., като не е подредил, пронумеровал, прошнуровал и описал ДП ЗМ 15043/09 г. по описа на 01 РУ „полиция” в С.. Общо за четирите групи описани нарушения в процесната заповед е налице твърдението за извършено нарушение по чл. 224, ал. 2, т. 2 от ЗМВР.

На основание чл. 229, ал. 1 от ЗМВР до държавния служител е отправена покана за даване на писмени обяснения във връзка с твърдени нарушения на служебната дисциплина, като същата е връчено на лицето на 28.02.2011 г., видно от отбелязването на страница втора от поканата.

Във връзка с извършената проверка по Д. П. ЗМ 15043/09 и ЗМ ЗМ 15317 е изготвена и справка от главен разследващ полицай М, с която е предложено налагането на дисциплинарно наказание на жалбоподателя. Справката е връчена на жалбоподателя на 08.03.2011 г., като по отношение на същата жалбоподателят е подал възражение на 10.03.2011 г.

П. така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Видно от отбелязването върху заповедта, същата е получена от жалбоподателя лично, срещу подпис на 10.03.2011 г., жалбата е подадена не чрез административния орган, а направо до съда, по пощата на 24.03.2011 г., в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Предметът на съдебната проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт съобразно чл. 168, ал. 1 от АПК следва да не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съдът на първо място следва да провери дали оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган. Дисциплинарните наказания са посочени в чл. 226, ал. 1 от ЗМВР, като съгласно приложимия за процесния случай текст на чл. 228, т. 4 от ЗМВР (към момента на издаване на заповедта), наказанията се налагат от служители на длъжност "Н. на С.", приравнените на нея и по-висока – за наказанията по [чл. 226, ал. 1, т. 1 - 3](#).

В процесия случай, видно от представените по делото доказателства М. А. П. е служител от категория Г, на същия е наложено дисциплинарно наказание по чл. 226, ал. 1, т. 3 – порицание, което попада в приложното поле на чл. 228, т. 4 от ЗМВР, като наказанието е наложено от главен разследващ полицай, чиято длъжност съгласно Класификатор на длъжностите в Министерството на вътрешните работи е приравнена като длъжност на Н. на С. в главна дирекция. В тази връзка, оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Макар и издадена от компетентен орган, оспорваната заповед е издадена в противоречие с материалния закон.

Действително, на основание чл. 229, ал. 1 от ЗМВР до държавния служител е отправена покана за даване на писмени обяснения във връзка с твърдени нарушения на служебната дисциплина, като същата е връчено на лицето на 28.02.2011 г., видно от отбелязването на страница втора от поканата. В поканата са посочени два периода, през които жалбоподателят е нарушил служебните си задължения, а именно периодите 19.05.2010 г. – 19.07.2010 г. и периода 03.12.2010 г. – 21.02.2011 г., като за посочените периоди е поискано даването на обяснения от жалбоподателя относно обстоятелството на неизвършване на процесуално следствени действия по две досъдебни производства. Едновременно с това, обаче не са посочени процесуално-следствените действия, които е трябвало да бъдат извършени по досъдебните производства, а същите не са били извършени. В тази връзка, независимо, че от страна на жалбоподателя са поискани писмени обяснения и същите са били дадени, то на същия не е била дадена възможност да реализира в пълнота правото си на даване на писмени обяснения предвид именно на обстоятелството, че органът, поискал писмените обяснения не е посочил неизпълнението на задълженията, които се твърди, че са били извършени от служителя. Действително, впоследствие е била изготвена справка от дисциплинарно наказващия орган, в която са посочени определени процесуално-следствени действия, които е следвало да се предприемат от служителя и не са били извършени, но това е обстоятелство се е осъществило на 08.03.2011 г., когато писмените обяснения от служителя вече са били поискани и

съответно дадени. Предвид това, формално е налице приемане на писмените обяснения от страна на дисциплинарно наказващия орган, но не е налице обсъждане на същите с оглед на обстоятелството, че в искането за даване на писмени обяснения дисциплинарно наказващия орган не е посочил конкретно извършените нарушения, т.е. процесуално следствените действия, които е следвало да бъдат извършени, а са останали неизвършени. Като подобно посочване не би могло да се определи посочването на същите в изготвената справка от дисциплинарно наказващия орган, предвид обстоятелството, че същата е изготвена след поискване на писмените му обяснения и след тяхното предоставяне на дисциплинарно наказващия орган.

На следващо място, заповедта не отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР. Съгласно посочения текст в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание задължително се посочват мястото, времето и обстоятелствата, П. които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено. В процесната заповед е посочен единствено периода на извършване на нарушението, не са посочени, обаче нарушените разпоредби, не са посочени също така неизпълнените задължения от страна на служителя. Дисциплинарно наказващият орган е посочил единствено, че не са извършени необходимите процесуално следствени действия по две досъдебни производства без, обаче да посочи кои са процесуално следствените действия, които е следвало да бъдат извършени. Действително, и по отношение на двете досъдебни производства, по отношение на които се твърди неизвършването на процесуално следствени действия е посочена като нарушение нормата на чл. 224, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, който предвижда налагане на дисциплинарно наказание П. непълнение на служебни задължения. В процесния случай, обаче дисциплинарно наказващият орган не е посочил служебните задължения, които служителят не е изпълнил. Така направените изводи не се отричат от обстоятелството, че действително, в самата заповед е посочено, че същият не е изпълнил задължението си по длъжностната характеристика да изпълнява възложените му задачи по разследване на престъпленията в сроковете и по установения в НПК ред, тъй като едновременно с това в оспорваната заповед не е посочено задължението, което не е изпълнено от жалбоподателя, не са посочени възложените му задачи, които същият не е изпълнил, нито пък сроковете, в които същите е следвало да бъдат изпълнени. Така направените изводи не се отричат от обстоятелството, че действително в изготвената справка дисциплинарно наказващият орган е посочил процесуално следствените действия, които не са били извършени, но които е следвало да бъдат извършени. Доколкото, обаче процесната заповед не съдържа препращане към посочената справка, то същата не следва да се приема като част от мотивите на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание. В тази връзка, в тази й част заповедта е незаконосъобразна.

Недоказано остава в производството пред настоящата инстанция не изпълнението на писмена заповед от страна на жалбоподателя, разпореждаща

изготвянето на ежемесечни писмени справки по хода на Д. П. 15317/09 г. В хода на производството пред настоящата инстанция посочената заповед не е представена, въпреки дадените указания на административния орган да представи преписката по издаване на административния акт. Действително, като доказателство по спора е представено писмо от Софийската районна прокуратура, върху което е поставена резолюция, адресирана до жалбоподателя да изготвя ежемесечни справки за хода на делото по Д. П. 15317/2009 г. Не са представени, обаче доказателства, посочената резолюция да е съобщена на жалбоподателя, за да може да се твърди нейното изпълнение.

Недоказано от наказващия орган в производството пред настоящата съдебна инстанция остана и четвъртото твърдяно нарушение от страна на жалбоподателя, а именно това, че не е изпълнил заповед № 3-121/01.03.2010 г., като не е подредил, пронумеровал и прошнуровал и описал материалите по Д. П. 15043/2009 г. и 15317/09 г. От страна на дисциплинарно наказващия орган не са представени каквито и да било доказателства в тази насока, включително не е представена и самата заповед, въпреки дадените указания в тази насока. От друга страна, извършването само и единствено на това нарушение не обосновава налагането на именно наложеното дисциплинарно наказание. В тази връзка П. налагането на дисциплинарното наказание административният орган не е наложил същото П. съобразяване на чл. 229, ал. 2 от ЗМВР – не са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, както и обстоятелствата, П. които същото е било извършено. Обосноваване на това обстоятелство в оспорваната заповед не съществува. Не са посочени настъпилите последици от извършеното нарушение, не е взета също така предвид тежестта на нарушението, като в тази връзка административният орган не е отчетел и обстоятелството на вида и обема на извършваната от жалбоподателя работа в посочения период, каквито доводи се съдържат и в представените от жалбоподателя писмени обяснения, дадени по реда на чл. 229 от ЗМВР.

П. тези данни съдът намира, че обжалваната заповед съставлява индивидуален административен акт, издаден от компетентния орган в предписаната от закона форма, но в противоречие с материалноправните норми.

По изложените съображения оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради което жалбата е основателна.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ

ОТМЕНЯ Заповед № 3-145/10.03.2011 г. на началника на С. „Д. П.” в 01 РУ „Полиция” на С., с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, във вр. с чл. 227, ал. 1, т. 11 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи и на основание чл. 18 от Инструкция № Из-1015 от 04.07.2006 г., издадена от министъра на вътрешните работи, на М. А. П. е наложено

дисциплинарно наказание „порицание за срок от 12 месеца”.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ